

Nr. 18, som gaar ud paa, at forinden Stiftelses- og Organisationsomkostningerne ere fuldt afskrevne, maa der af Aarsoverskuddet højst udbetales 5 pCt. af den indbetalte Aktie- eller Garantikapital, enten som Rente eller som Bonus. Det staar jo i naturlig Forbindelse med, hvad jeg saaledes har nævnt. — § 20 handler om, paa hvilken Maade Stiftelses- og Organisationsomkostningerne samt Anskaffelsesomkostningerne maa optages i Regnskabet som Aktiv. Der er i den Henseende i Ændringsforslag Nr. 18, første Stykke, foreslaaet en Ændring, som tilsigter en noget større Lempelighed lige over for Selskaberne end den, der er foreslaaet i Lovforslaget, men som jeg ikke behøver nærmere at omtale, da jeg tror, at Ændringsforslaget selv tilstrækkelig tydeligt indeholder, hvad det tilsigter.

Idet jeg derefter overspringer adskillige Ændringsforslag, som vistnok forstaaes af sig selv, skal jeg bemærke, at det selvfølgelig ogsaa tillades udenlandske Selskaber lige som hidtil at virke her i Landet. Men der bliver den Forskel paa de indenlandske og de udenlandske Selskaber, at de førstnævnte skulle gøres til Genstand for en saadan nøjagtig Undersøgelse som den i adskillige Paragraffer i Lovforslaget foreskrevne, medens noget tilsvarende ikke gælder om de sidste. Der kan navnlig ikke med Hensyn til dem være Tale om at anstille en saadan Prøvelse af deres Soliditet og Evne til at opfylde samtlige de ved Loven paalagte Forpligtelser som overfor danske Selskaber, allerede af den Grund, at udenlandske Selskabers hele Regnskabsvæsen og alt, hvad dertil hører, ikke er tilgængeligt for de danske Myndigheder. Man har nu med Hensyn til de udenlandske Livsforsikrings-selskaber opstillet Regler, som i alt væsentligt ere stemmende med, hvad der blev foreslaaet og vedtaget af Landstinget for 3 Aarsiden, altsaa navnlig, at de skulle have en her bosat Repræsentant, som i alle Tilfælde skal svare over for de danske Myndigheder og over for de forsikrede, og som skal modtage Søgmaal o. s. v., at de skulle være underkastede danske Domstole, dansk Lov og dansk Rettergang i enhver Henseende, og at de skulle have erhvervet Tilladelse til at virke her i Landet. Af de herhen hørende Bestemmelser finder jeg kun Anledning til at nævne en enkelt, som afviger fra Landstingets tidligere Vedtagelse. Det er Bestemmelsen i Lovforslagets § 44, Nr. 8. Det blev tidligere vedtaget her i Tinget, at der af

udenlandske Selskaber skulde deponeres en ret betydelig Sum, nemlig saa meget, som svarede til den fornødne Formue, og uden et Aars Præmieindtægt. Det har man ment vilde være urimeligt. Man forlanger jo intet saadant af danske Selskaber og vilde altsaa i Virkeligheden derved kræve mere af de udenlandske Selskaber end af de danske. I det foreliggende Forslag har man indskrænket sig til at fordre, at Selskaberne skulle deponere i Nationalbanken et Beløb af 100,000 Kr. Man mener derved at have lagt et vist Baand paa dem og opnaar tillige, at der vil være et Beløb til Stede, til hvilket man kan holde sig, naar der bliver Spørgsmaal om Udbetaling af Summer, som Selskaberne ere pligtige at udbetale, men man maa paa ingen Maade vente, at der ved opnaas en fuldkommen Sikkerhed for, at Selskaberne ville kunne opfylde alle deres Forpligtelser. En saadan Sikkerhed vilde derimod være opnaaet ved de Forslag, som tidligere blev vedtagne, men dem mener man som sagt ikke nu at kunne eller burde fastholde.

I § 53 og de følgende Paragraffer findes der Bestemmelser om Forsikringsraadet, det vil sige den Institution, som Landstinget foreslog for 3 Aar siden, som den skandinaviske Kommission vedkendte sig, og som nu findes optagen i Lovforslaget her. Jeg har nogle enkelte Bemærkninger at gøre ved de Ændringsforslag, der ere stillede paa dette Punkt. Først og fremmest vil jeg da sige, at det efter Udvalgets Mening ikke vil være muligt at faa en passende Formand for Forsikringsraadet for en Sum af 4,800 Kr. aarlig, stigende til 6,000 Kr. Man gaar ud fra, at den Mand, som skal sættes i Spidsen for Forsikringsraadet som dets Formand, maa være en i alle Maader fremragende Mand med fremragende Kundskaber, fremragende Indsigt og fremragende Karakter. Saadanne Folk ville altid være meget efterspurgte. Private Selskaber ville byde en saadan Mand langt større Gage, end Lovforslaget tilsigter at give ham, og det gaar dog ikke an at nøjes med mindre end det bedste, naar der som her er Tale om en Mand, der skal have et saa betydeligt Ansvar, som det der er forbundet med denne Stilling, og som skal forstaa sig til Bunds paa alle de Undersøgelser, der her kan blive Spørgsmaal om at foretage, og i det hele skal kunne lede Tilsynet paa en god og tilforladelig Maade. Derfor er der stillet Ændringsforslag om, at der gives denne Mand en saadan Løn,